

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/142/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200884
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:7013200884.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: DREVO PROFIT SK s.r.o., Hlavná 600, Streda nad Bodrogom, právne zastúpený: JUDr. Pavol Gombos, advokát, Moldavská cesta č. 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/18955-107767/2013/5081 zo dňa 05. marca 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/144/2013-29 zo dňa 02. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/144/2013-29 zo dňa 02. októbra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 7S/144/2013-29 zo dňa 02.10.2013 Krajský súd v Košiciach zastavil konanie vedené pod sp.zn. 7S/144/2013 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu zo dňa 17.06.2013. Krajský súd v Košiciach výzvou zo dňa 28.06.2013 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70,- € v lehote 10 dní od jej doručenia. Predmetná výzva zároveň obsahovala poučenie o tom, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví. Žalobcovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s C. E.. Uviedol, že súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s C. E. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány vyžadovali účasť C. E., ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali od neho zároveň množstvo odpovedí. Voči postupu daňových orgánov sa spoločnosti personálne prepojené s C. E. museli brániť uplatnením svojich práv súdnou cestou, a preto sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok až stovák súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp.zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa

23.10.2012. Z uvedených súdnych rozhodnutí vyplýva, že ani v danej veci nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva. Žalobca uviedol, že daňové orgány nezákonne zadržávajú finančné prostriedky patriace spoločnostiam spojených s C. E., blokujú im majetok a aj v dôsledku negatívnej medializácie tieto spoločnosti nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nemá žiadnu finančnú hotovosť, s ktorou by mohol voľne disponovať. Žalobca nemá žiadny hnutel'ný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým by mohol disponovať. Všetky uvedené okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi súdny poplatok uhradiť, t.j. pomery žalobcu oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú.

Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Výška súdneho poplatku síce nepredstavuje vysokú čiastku, avšak spoločnosti prepojené s C. E. sú účastníkmi množstva súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Žalobca z týchto dôvodov požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Povinnosť zaplatiť súdny poplatok vznikla žalobcovi podaním návrhu. Dňa 18.06.2013 podal žalobca žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/18955-107767/2013/5081 zo dňa 05.03.2013, čo podlieha poplatkovej povinnosti. Žalobcovi bola dňa 01.07.2013 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70,- €, ktorý však súdny poplatok nezaplatil, a tak krajský súd rozhodol o zastavení konania uznesením č.k. 7S/144/2013-29 zo dňa 02.10.2013 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Následne na to podal žalobca proti tomuto uzneseniu odvolanie a súčasne požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Krajský súd uznesením č.k. 7S/144/2013-88 zo dňa 15.11.2013 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca predloženými listinami nepreukázal dôvodnosť oslobodenia od súdnych poplatkov a v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p. Uznesenie č.k. 7S/144/2013-88 zo dňa 15.11.2013, ktorým žalobcovi nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2013.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu vyzval na zdokladovanie svojich majetkových pomerov a preukázanie tvrdených skutočností, ktoré uviedol vo svojom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 17.10.2013. V zmysle § 138 ods. 2 O.s.p. je nevyhnutné, aby účastník, ktorý požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov preukázal svoje majetkové pomery. Keďže žalobca v zmysle tohto ustanovenia, napriek výzve krajského súdu takto nekonal, krajský súd mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Žalobca súdny poplatok do vydania tohto uznesenia nezaplatil, krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/18955-107767/2013/5081 zo dňa 05.03.2013 zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského

súdu v Košiciach č. k. 7S/144/2013-29 zo dňa 02.10.2013, ktorým bolo zastavené konanie, postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému náhrada trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.